

РЕШЕНИЕ

№ 529

гр. Видин, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, I СЪСТАВ ГО, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниел Н. Димитров

при участието на секретаря СЛАВИНА Ж. СЛАВЧЕВА
като разгледа докладваното от Даниел Н. Димитров Гражданско дело № 20221320101440 по описа за 2022 година

Делото е образувано по исковата молба на Ц. П. Ц. от ***** ,ЕГН:***** с която против Областна Дирекция на Министерство на вътрешните работи - Видин, с адрес: гр. Видин, ул. „Цар Симеон Велики“ № 87 е предявил искове с правно основание по чл. 140 КТ, във вр. чл. 179, във вр. чл. 187, ал. 5, т. 2 ЗМВР и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищеца посочва , че е назначен и работи на длъжност мл. инспектор при РУ на МВР гр. Видин от 23.09.2019 г. до настоящия момент, като служебните си задължения изпълнява на 12-часови дежурства, поради което е полагал труд повече от 40 часа седмично.

Излага че, ответникът не му е заплатил извънреден труд, формиран чрез превръщане на нощните часове в дневни, съобразно чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ и чл. 31, ал. 2 от Наредба № 81213-407 на МВР /отменена/ за реда за организацията и разпределението на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в МВР, като се преизчисли нощен труд по коефициент 0.143, съответно превърнати в общ брой действително отработени часове. Сочи, че е налице и забава в плащането на този извънреден труд.

Твърди се, че по силата на чл.31 ал.2 от Наредба № 81213-407 на МВР от 11.08.2014 г. /отменена/ за реда за организацията и разпределението на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в МВР, при сумирано отчитане на

отработеното време общият брой часове положен труд между 22.00 ч. и 6.00 часа за отчетния период се умножава по 0.143, като полученото число се сумира с общия брой отработени часове за отчетния период.

Излага се, че съгласно чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ, при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време-за съответното работно място.

Поддържа се, че в Наредба № 8121з-592/25.05.2015 г. и Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г. и следващите на МВР липсва изрична разпоредба, съответстваща на разпоредбата на чл. 31, ал.2 от Наредба № 8121з-407 за преобразуване на часовете положен нощен труд с коефициент 0.143. При липсата на такава норма не да следва да се възприема като законово въведена забрана за преизчисляване на положените от служителите в МВР часове нощен труд в дневен, а представлява празнота в уредбата на реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките на държавните служители в МВР. Ищецът излага, че в случая при наличие на такава непълнота в специалната уредба, касаеща служителите в МВР, следва субсидиарно да се приложи Наредбата за структурата и организацията на работната заплата (обн. ДВ от 26.01.2007 г.), в която в чл. 9, ал.2 е предвидено при сумирано изчисляване на работното време нощните часове да се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място.

Сочи се, че на ищеца е изплатена само добавката от 0.25 лв./1.00 лв. за всеки отработен нощен час за исковия период, но не и извънреден труд от нощен труд за исковия период, съобразно общия брой денонощни дежурства, положени от ищеца и преизчислени в действително отработени часове чрез превръщането им в дневен труд с коефициент 0.143.

Твърди се, че съгласно чл.187, ал.6 от ЗМВР извънредният труд по ал. 5 се заплаща с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение, от което следва, че при изчисляването на дължимото възнаграждение на ищеца за извънреден труд, следва да е съобразено и това увеличение.

Поддържа се, че за периода от 23.09.2019 г. до 31.12.2020 г. ищецът е полагал нощен труд, като възнаграждение за извънреден труд, формиран чрез превръщане на нощните часове в дневни, не му е заплащано.

След допуснатото изменение на иска се иска да бъде постановено решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 850.00 лева - главница, представляваща неизплатено възнаграждение за положен от ищеца извънреден труд от нощен труд, при сумирано изчисляване на работното време, при превръщане на нощните часове в

дневни с коефициент, равен на отношение между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установено за подневно отчитане на работното време за исков период, считано от 23.09.2019 г. до 31.12.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба /13.07.2022 г./ до окончателното изплащане на задължението, както и сумата в размер на 150.00 лева - обезщетение за забава, представляваща общ сбор на законната лихва върху всяка една от неплатените главници за процесния период от 23.09.2019 г. до 31.12.2020 г. от падежа ѝ до завеждането на исковата молба в съда.

Претендират се направените по делото разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от ответника, в който изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Не оспорва, че ищецът се е намирал в служебно правоотношение с ОД на МВР- Видин, като му е било изплатено възнаграждение за всичкия положен от него извънреден труд и нощен труд. Сочи се, че същия е встъпил в длъжност "полицай" на 16.10.2019 г., като в периода 05.03.2019 г. до 16.10.2019 г. е бил стажант и не е полагал нощен и извънреден труд. Поддържа, че ищецът е служител на МВР и в тази връзка е приложим единствено ЗМВР, а не Закона за държавния служител и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Сочи се в отговора, че Наредба № 81213-407 от 2014 г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в МВР е отменена с Наредба № 81213-592/2015 г. на МВР, считано от 01.04.2015 г. /ДВ, бр. 40/2015 г./ и въобще не е действала през процесния период. Излага се, че неправилно ищецът е посочил, че за процесния период следва да се приложи субсидиарно Наредба за структурата и организацията на работната заплата, в която съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 2 при сумарно изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни, като никъде в наредбата не е посочен коефициент 1.143 и не е ясно от къде ищецът е получил този коефициент, за да иска същият да бъде приложен. Ограничението в Наредба № 81213-592/2015 г. и Наредба № 81213-776/2016 г. е служителите, работещи на смени да не полагат повече от 8 часа нощен труд, което е равно на коефициент 1, а не на посочения коефициент 1.143. Също така се сочи, че с измененията на чл. 187, ал. 1 от ЗМВР, обнародвани в ДВ, бр. 60 от 07.07.2020 г. изрично е уредена нормална продължителност на нощното работно време от 8 часа, което води до коефициент 1. Ответникът счита, че напълно необосновано е препращането по аналогия към чл. 9, ал. 2 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата, съгласно която при сумарно изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното място, тъй като нормалната продължителност на

работното време е осем часа, а в Наредбите посочени по-горе нормалната продължителност на нощния труд е 8 часа /8:8 равно на 1/. Поддържа се, че в случая не е налице празнота в нормативната уредба, която да може да обоснове препращане по аналогия, тъй като в процесния период в чл. 187 от ЗМВР, в горепосочените наредби, а и в заповеди № 8121з- 791/28.10.2014г., № 8121з-1429/23.11.2017 г. и № 8121з-156/05.02.2020 г., издадени от министъра на вътрешните работи изрично съществува разпоредбата, че за всеки отработен час през нощта /между 22.00 и 6.00 часа/ на държавните служители се заплаща нощен труд в размер на 0.25 лв. /1.00 лв. в заповед № 156/05.02.2020 г./, т.е. ответникът счита, че е налице специална нормативна уредба по отношение на отчитане и заплащане на нощния труд на държавните служители в МВР, която изключва общия ред.

По делото са събрани писмени доказателства, назначена и изслушана е съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът, като съобрази доводите на страните и ангажираните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

При данните по делото е безспорно, че през периода от 16.10.2019 г. до 31.12.2020 г. ищецът е полагал труд по служебно правоотношение при ответника, като полицаи, както и че в периода от 05.03.2019 г. до 16.10.2019 г. е бил стажант.

От заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза, което съдът намира за обективно и компетентно изготвено, се изяснява, че размерът на отработените часове нощен труд от ищеца през периода от 17.10.2019 г. до 31.12.2020 г. съобразно общия брой на отработените от него дежурства в този период е 712 ч. нощен труд, а размерът на действително положения „извънреден труд от нощен труд“ за горесцитирания период, съобразно общия брой дежурства, положени от ищеца и преизчислени с коефициент 1.143 е 102 ч. В заключението е отразено, че допълнителното възнаграждение, представляващо възнаграждение за действително положен извънреден труд от нощен, възлизало на 871.23 лв., а размерът на обезщетението за забава, считано от момента на възникване на всяко едно от вземанията до датата на предявяване на иска възлиза на 172.67 лв..

Отделно, в заключението си вещото лице е посочило, че за периода от 17.10.2019 г. до 11.07.2020 г., ищецът е изработил 480 часа нощен труд. Приравненият с коефициент 0,143 нощен труд в дневен възлиза на 69 часа положен извънреден труд, който се равнява на 584.13 лв., като при този вариант обезщетението за забава на плащането на главниците по периоди на възникване е в размер на 128.94 лв..

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В разглеждания случай отношенията между страните се уреждат от ЗМВР, който се явява специален по отношение на ЗДСл по аргумент от чл. 142, ал. 2 ЗМВР. Разпоредбата на чл. 187, ал. 3 ЗМВР регламентира, че работното време на държавните служители се изчислява в работни дни – подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24 - часови смени – сумирано за тримесечен период.

Според чл. 187, ал. 7 ЗМВР работата извън редовното работно време се компенсира с допълнителен платен годишен отпуск за работата в работни дни и с възнаграждение за извънреден труд за работата в почивни и празнични дни – за служителите на ненормиран работен ден; и с възнаграждение за извънреден труд за отработени до 70 часа на тримесечен период – за служителите, работещи на смени.

С оглед характера на заеманата длъжност ищецът е полагал труд през нощта (22:00 – 06:00 часа), а отработеното работно време се е изчислявало сумарно, за което обстоятелство също липсва спор между страните. От това следва, че в настоящия случай отношенията между страните се уреждат съобразно разпоредбите на чл. 187 ЗМВР, предвиждащи компенсиране на работата извън редовното работно време с възнаграждение за извънреден труд за служителите на смени.

Предвид всичко изложено, от значение за разрешаване на възникналия между страните правен спор е обстоятелството дали намира приложение нормата на чл. 9, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, предвиждаща преизчисление на положения нощен труд.

В тази връзка според чл. 187 ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата на държавните служители извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

За периода от 19.08.2014 г. до 01.04.2015 г. е действала Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г. (ДВ, бр. 69 от 19.08.2014 г., в сила от 19.08.2014г, отм., бр. 40 от 02.06.2015 г., в сила от 01.04.2015 г.). От 01.04.2015 г. до 29.07.2016 г. е действала Наредба № 8121з-592/25.05.2015 г., която е била отменена с Решение № 8585 от 11.07.2016 г. на ВАС по адм. д. № 5450/2016 г., обн. в ДВ бр. 59 от 29.07.2016 г. От 02.08.2016 г. понастоящем действа Наредба № 8121з-776 от 29.07.2016 г. (обн., ДВ, бр. 60 от 02.08.2016 г., в сила от 02.08.2016 г.). Текстовете на чл. 3, ал. 3 и в трите наредби са идентични, като гласят, че при работа на смени е възможно полагането на труд и през нощта между 22:00 и 6:00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период.

Съобразно чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г. (ДВ, бр. 69 от 19.08.2014 г., отм. ДВ, бр. 40 от 02.06.2015 г., в сила от 01.04.2015 г.) при сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22:00 и 6:00 ч. за отчетния период се умножава по 0,143. В следващите

Наредба № 8121з-592/25.05.2015г и № 8121з-776/29.07.2016 г. и Наредба № 8121з-36/07.01.2020 г., приложими към процесния период, липсва изрична регламентация за преизчисляване на нощния труд в дневен.

Липсата на изрична норма обаче не следва да се тълкува като законово въведена забрана за преизчисляване на положените от служителите в МВР часове нощен труд в дневен, а представлява празнота в уредбата на реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

При наличие на такава непълнота в специалната уредба, касаеща служителите в МВР, следва субсидиарно да се приложи чл. 9, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, която гласи, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, или в случая - коефициент 1,143. В противен случай би се поставил държавният служител в МВР в неравностойно положение спрямо работниците по трудови правоотношения, чиито правоотношения се регулират от КТ. Освен това, действително в чл. 187, ал. 3 от ЗМВР е предвидена възможност полагането на труд и през нощта между 22.00 и 6.00 ч., като работните часове не следва да надвишават средно 8 часа за всеки 24-часов период. Разпоредбата определя допустима продължителност на полагания нощен труд, но не изключва възможността за преизчисляване на положените от служителите в МВР часове нощен труд.

В тази връзка възражението, че чл.9 от НСОПЗ е неприложим, при констатираната непълнота в уредбата, е неоснователно.

В следствие обаче непълнотата е преодоляна с приемането на ЗИД на ЗМВР, обнародван в „Държавен вестник“ бр.60 от 07.07.2020 г., в сила от 11.07.2020 г., с който в чл.187 ал.1 от ЗМВР се урежда нормалната продължителност от 8 ч. на работното време през нощта за всеки 24 ч. период, а с чл.187 ал.4 от ЗМВР се въвежда правило, че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работно време към нормалната продължителност на работното време през нощта по ал. 1, включително и с издадените в тази връзка

Наредба № 8121з-1174 от 21.10.2020 г. и Наредба № 8121з-1353 от 15.12.2020 г., действащи в част от исковия период, а именно от 11.07.2020 г. до 31.12.2021 г., в който е възпроизведено посоченото по-горе правило за изчисляване на работното време, като нощните часове се превръщат в дневни с коефициент 1.

С посочените норми съдът приема, че преизчисляването на нощния труд към дневния труд, полаган по служебно правоотношение с МВР е

законодателно регламентирано с коефициент 1 ,поради което НСОПЗ е неприложима към исковия период след 11.07.2020 г.,и в тази връзка сумите след тази дата и изчислени с коефициент 0.143 не се дължат.

Възражението на ответника, че за периода от 05.03.2019 г. до 16.10.2019 г. ищеца е бил стажант, поради което не е полагал нито нощен труд, нито извънреден такъв, е основателно при данните по делото.

Съгласно чл. 157, ал. 7 от ЗМВР новопостъпилите държавни служители, които подлежат на задължителна първоначална професионална подготовка, се назначават като стажанти за периода на обучението, а съгласно чл. 173, ал. 1 от ЗМВР по време на първоначалното професионално обучение стажантите не могат да бъдат използвани за служба в структурите на МВР освен за целите на обучението.

По делото от ответника са представени, копие на Заповед. за назначаване на държавни служители /стажанти/ в МВР, копие на акт за встъпване в длъжност , копие на Заповед . за назначаване на държавен служител в МВР и копие на акт за встъпване в длъжност – полицай от 16.10.2019г.. От последния документ е видно, че ищеца е встъпил в длъжност – полицай 16.10.2019 г.,и от която дата е започнал да полага нощен и извънреден труд,който съответно е и предмет на делото.

В случая обаче обстоятелството,че претенцията е от 23.09.2019 г. е без значение ,тъй периода от тази датата до 16.10.2019 г. не се е отразил при изчисленията на вещото лице ,именно поради това,че през него ищеца не е полагал нощен и извънреден труд,и поради което не е необходимо да има изричен отхвърлителен диспозитив,в каквато посока е направено искане от ответника.

Във връзка с изложеното исковата претенция,досежно главницата , за периода до 11.07.2020 г.,възлизаща в общ размер от 584.13 лв.,е основателна ,а в частта над тази сума до пълния претендиран размер от 850 лв.,и съответно за периода от 11.07.2020 г. до 31.12.2020 г., е неоснователна.

При това положение акцесорната претенция по чл.86 ал.1 ЗЗД също е частично основателна,като в случая следва да бъде уважена в размера по заключението на вещото лице,а именно за сумата от 128.94 лв.,като в останалата част до пълния размер от 150.00 лв. се отхвърли.

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът дължи на ищеца направените разноски,но съразмерно с уважената част от исковете.

В случая Съдът намира за основателно направеното от ответната страна възражение за прекомерност на адвокатския хонорар ,което е в общ размер от 700 лв..

Съгласно чл. 78, ал. 5 ГПК, при възражение за прекомерност на хонорара, съдът може да намали същия съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото.

В практиката на ВКС, обективирана в определение № 533 от 30.10.2017 г. по ч. т. д. № 1649/2017 г. на I ТО и определение № 95/03.04.2017 г. по ч. гр. д. № 868/17 г. на ВКС, III г. о., при обективно съединяване на искове материалният интерес съвпада със сбора от цената на отделните искове. Това е относимо и към настоящия случай, тъй като се касае за обективно съединяване на главен и акцесорен иск и минималният размер на адвокатското възнаграждение следва да се определи от аритметичния сбор на всички претенции, а не съобразно материалния интерес на всеки от исковете поотделно.

В случая съобразявайки изложеното и констатираната прекомерност дължимите и намалени разноски за адвокатско възнаграждение, изчислени съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, са в размер на 400.00 лева., поради което и съобразно уважената част на претенцията ответника следва да заплати на ищеца сумата в размер от 285.23 лв..

По делото ответника е направил разноски в размер на 50 лв./възнаграждение на вещо лице/.Представяван е от юрисконсулт, като на осн. 78 ал. 8 ГПК съдът определя възнаграждение в размер на 100 лв.. В тази връзка и с оглед отхвърлената част на исковата претенция ищеца следва да заплати на ответника, на основание чл. 78 ал. 3 ГПК, разноски в размер от 43.05 лв..

С оглед изложеното и при компенсация ответника следва да заплати на ищеца сумата от 242.18 лв.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ВСС по сметка на ВДРС дължимата държавна такса по уважените искове в общ размер от 50 лв., както и разноските за вещо лице, съразмерно с уважената част на исковете, а именно сумата в размер от 35.65 лв.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна Дирекция на Министерство на вътрешните работи гр. Видин, с адрес: гр. Видин, ул. „Цар Симеон Велики“ № 87 да заплати на Ц. П. Ц. от *****, ЕГН ***** сумата от 584.13 лева /главница/, представляваща дължимо възнаграждение за положен извънреден труд за периода от 17.10.2019 г. до 11.07.2020 г., получен в резултат на преизчисляване на положен нощен труд в дневен, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на депозиране на исковата молба – 13.07.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска в останалата му част, и за периода от 11.07.2020 г. до 31.12.2020 г., до пълния размер от 850.00 лв., като неоснователен.

ОСЪЖДА Областна Дирекция на Министерство на вътрешните работи гр. Видин, с адрес: гр. Видин, ул. „Цар Симеон Велики“ № 87 да заплати на Ц. П. Ц. от *****,ЕГН *****, сумата от 128.94 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 584.13 лева, считано от падежа на всяко дължимо за исковия период възнаграждение до 13.07.2022 г.,като ОТХВЪРЛЯ иска в останалата му част до пълния размер от 150.00 лв..

ОСЪЖДА Областна Дирекция на Министерство на вътрешните работи гр. Видин, с адрес: гр. Видин, ул. „Цар Симеон Велики“ № 87, да заплати на Ц. П. Ц. от *****,ЕГН *****, сумата от 242.18 лв ., представляваща разноски,съобразно уважената част от иска и при компенсация.

ОСЪЖДА Областна Дирекция на Министерство на вътрешните работи гр. Видин, с адрес: гр.Видин, ул. „Цар Симеон Велики“ № 87, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС- Видин сумата от 50.00 лева, представляваща дължима държавна такса , както и сумата от 35.65 лева, направени от бюджета разноски за възнаграждение на вещо лице,съобразно уважената част от исковете .

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд-Видин в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____